

Arkadij Petrov Opěrný bod

Rozesílka Centra Strom života, Puškino, ze dne 15. 6. 2020

Celý vesmír je vytvořen jako síť určitých vztahů, kde uzly (ouška jehel) jsou možnost průchodu tunelem. Někdo chodí po ose vpravo a vlevo, někdo směřuje vzhůru, nebo se kutálí dolů. Ale bod vzestupu, to je nulový meridián. A pouze tam je možné nalézt Boží podporu a spolu s Bohem vystoupit na vyšší úroveň realizace.

Jdeme od bodu k bodu po světelných liniích ducha, od lidského poznání k poznání božskému, dokud v sobě nenahromadíme potenciál vzestupu, kde již nebude času a kde nebude dalšího prahu sebeomezení.

Opěrným bodem pro vzestup člověka do Božích příbytků může být jen to, co je svým obsahem absolutní, co je absolutní svou podstatou. Díváme se do bodu běžným pohledem – nic v něm není. Díváme se duchovně – je to počátek tvorby, kde myšlenky Boží jsou jako nebesa, jako svrchované vědomí, ale myšlenky člověka jsou jako Země připravená k zasnubám s Bohem.

Vše pozemské je efemerní, ale Boží myšlenky jsou pro sebepochopení člověka neochvějnou oporou.

Bůh vede své děti od jednoho bodu sebepochopení k druhému svým duchem, v němž jsou vlastnosti absolutna. Vždyť duch vychází z Otce světů. Opěrný bod je přece bodem tvorby. Kde je bod tvorby? Cožpak není v nás? „A stvořil Hospodin Bůh člověka z prachu pozemského.“ A čím se člověk začal zabývat? Čímkoliv. A především začal dělit pozemský prach na „moje“ a „není moje“. Když začali dělit, znamená to, že začali i násilně odlučovat. Ale Bůh je Láska, není v něm odloučení a ani v něm být nemůže. Celá Země je vytvořena z Lásky, a kromě Lásky není ve světě žádné opory ani bodů tvorby. Jaké máme vědomí, taková je i tvorba.

Přeložila Libuše Bělousová